

Doc.dr. Karel Kazbunda neprojevoval příliš své city, ale z diplomové práce Jitky Bílkové by měl určitě radost. Nejen kvůli tématu – práce je jeho první biografií – také pro uchopení a zpracování jeho portrétu. Přibližuje se totiž „kazbundovskému“ pojetí historického textu, důrazem na faktografii, smyslem pro příznačný detail, pozornou stylistickou odpovídající zvolenému přístupu. Prvotním a stálým předpokladem tu byla píle – u K.Kazbundy byla obdivuhodná do posledních životních chvil, u J.Bílkové je oceněnihodná, potěšující, dává záruku trvalosti.

Název diplomové práce vystihuje přesně její zaměření, rozvinutí i vymezení. K.Kazbunda je sice její ústřední postavou, ta je však rozsáhle „vsazena“ do prostředí, které bylo jeho srdci nejbližší, do Jičína za Kazbundových časů. Výklad se proto místy „rozvíňoval“, jičínské téma si žádalo své a někdy – na chvíli, ale přece – odsouvalo hlavní osobnost do pozadí. Kazbundovi by to určitě nevadilo, naopak, interpretaci zvolených a prozkoumaných jičínských realit by jen přivítal, četl by je s opravdovým zájmem (a někde nepochybně doplnil).

Obsáhlá monografie má tedy výtečnou heuristiku, taková nemůže vzniknout v krátkém čase, rozhodl o ní nepochybně interes J.Bílkové o regionální dějiny pěstovaný soustavně a s vnitřním zaujetím. Oceňuji zvláště její pramennou součást, znalost pozůstalostních fondů i dokumentace různých institucí. Písemné zdroje byly rozšířeny ještě o svědectví pamětníků, kteří mohli prospět svými zážitky a postřehy z kontaktů s doc.Kazbundou. Nebyl „jednoduchou“ a snadno „přístupnou“ osobností, vystihnout jeho profil (a jeho případné proměny) je docela obtížné. Ve finálním jičínském období K.Kazbunda četnější styky nepěstoval, a to z více –pochopitelných –důvodů. Žil především svou tvorbou, kterou tématicky vymezovala dostupná (převahou jedinečná) pramenná dokumentace většinou úřední povahy shromážděná zvláště v badatelských údobích vídeňských.

Důkladné ovládnutí tématu se projevilo v promyšlené struktuře diplomové práce. Názvy kapitol i jejich částí mají jistý „nadhled“, jsou zdařilé, výstižné, upoutávající. Odpovídá jim pak i výklad, v dnešním stylistickém úhoru diplomových a jiných prací je text J.Bílkové potěšením, svědčí o autorčině sečtělosti a talentu. Recenzentovi ovšem vystavuje problém, začte se a „nehledá připomínky“. Byly by stejně v drobnostech, spíše v přáních, aby se cosi ještě vysvětlilo, doplnilo, rozšířilo. Jedna žádost je však podstatnější. Týká se analýzy Kazbundovy historické tvorby. Diplomantka ji ponechala stranou: při vymezení tématu, s akcentem na Kazbundova jičínská desetiletí, je to sice akceptovatelné, ale v „úplné“ Kazbundově biografii tato problematika chybět nemůže. Už proto, že svým historiografickým dílem Kazbunda dále „žije“ a že toto dílo je stále pro dějepisceví zajímavé. Chápu, že jeho rozbor a posouzení nejsou snadné. Kazbundovy práce se vyznačovaly „drobnopisem“, založeným hlavně na pramenech úřední povahy, faktografickou bohatostí, někdy až nadměrnou, která nebyla vždy vyvažována dílčími soudy, úvahami, postřehy, hypotézami. Byly tím osobité, teoretické problémy dějepisceví jako by se jich netýkaly. Nebyly a nejsou „módní“, svou faktografií si však podržely cenu, která jim dává životnost. Proto jsou vydávány i z Kazbundovy pozůstalosti: editorství má však i v tomto případě své problémy, které Kazbundova biografie musí také zmínit.

Bylo mi opravdovým potěšením seznámit se s diplomovou prací Jitky Bílkové. Přiblížila mi doc.Kazbundu a „jeho“ Jičín živě, objevně. Autorka má pravdu, že Jičín se k doc.Kazbundovi choval většinou macešsky a že dne ve městě o něm téměř nikdo neví. I čtvrtkovo užití jména Kazbundova otce je zcela neznámé (líbí se mi, že tuto epizodu

J.Bílková uvedla, odpovídá ostatně Staškovu rozpominání, které zůstalo někde u pocitů terciána).

Diplomová práce Jitky Bílkové by si zasloužila publikovat. Asi se to hned nepodaří, o doc.Kazbundovi je však přesto třeba dát Jičínu vědět. Způsoby se jistě najdou.

Vynikající diplomovou práci Jitky Bílkové Historik Karel Kazbunda a jeho rodné město Jičín plně doporučuji k obhajobě.

Robert Kvaček

Hodnocení: *Výborně*

Prof.PhDr.Robert Kvaček, CSc.